

Je možné svietiť svetu

*byť na očiach
v rozmeroch kameňov
uložených na vrchu
ako cieľ pre pútnikov
miesto odpočinku a občerstvenia
bod pre živobytie
ohyb radostí a strastí
rozdávať žiaru
prúdiacu z podanej ruky
pohára vody*

*kôrky chleba
dobrého slova
pri nechápavých pohľadoch
aby zažiarila
sláva Otca
ktorý je v nebesiach*

Ján Boris Kostelný
zo zbierky
„Chodenie po hladine“

PRE SOBOTNÉ VEČERY

6.7.

Život podľa obdarovaní, čo sme dostali

Matúš 25,24-27

Každý človek rád dostáva dary. Milo nás prekvapí, keď na nás niekto z lásky myslí a chce nás potešiť. Je len na nás, ako ten dar prijmem. Či si ho budeme ceniť a vyložíme na čestné miesto, alebo ho odložíme kdesi medzi nepotrebné haraburdy, alebo sa ho zbavíme.

Tu prichádza Najvyšší Darca k človeku, aby mu zase niečo daroval. Vieme, čo už všetko máme skrze Neho a teraz je tu s talentami. Talent – ako schopnosť vykonávať niečo, čo je osobité, vytvorené presne na našu mieru. Každému Pán Boh daroval aspoň jeden takýto talent. Teraz to už závisí len od človeka, čo s tým spraví. Musíme si však uvedomiť ešte jeden veľmi dôležitý detail: týmito darmi by sme mali slúžiť iným.

Podľa slov Matúšovho evanjelia 25. kapitoly sa dozvedáme, ako sa zachovali naši priatelia z neho. Niektorí z dôvery k Darcovi svoj talent rozmnožili v spoločenstve a tak sa stali naozaj užitočnými sluhami. Ale je tu istá skupinka, ktorá pokladá Darcu za tvrdého a nemilosrdného, lebo sa Ho bojí, a tak svoj talent z obavy o jeho stratu radšej zakope. Teda ho vôbec nedal do užívania ostatným a nerozmnožil ho. A tu sa prichádzajúci Pán naozaj zachová podľa jeho predstáv a talent od tohto človeka odoberá a daruje tomu, kto už má.

Ako je to s nami? S akou dôverou hľadíme na svojho Darcu? Dôverujeme Mu natoľko, že tie dary, ktoré nám zo svojej

lásky dal, budeme používať v prospech spoločenstva, alebo zo strachu z Jeho krutosti ho radšej ukryjeme? Je to len na nás. Ak máš taký pocit, že ty si nič nedostal/a, volaj s dôverou k Bohu. On ti určite odpovie a ty zrazu pochopíš, v čom si výnimočný/á. Naozaj je to úžasné, ako to Pán Boh zariadil, aby všetko do seba zapadalo. Každý môže s tým málom, čo má, prispieť do spoločného a tak môžu vznikať nádherné veci, nádherný čas a tak sa naplní Boží plán v Tele Kristovom. Ver mi, že to, čo máš ty, je jedinečné a keď to použiješ, buduje to celé spoločenstvo. Áno, minimálne jeden dar máš, tak ho rozmnožuj, daj peňazomencom, teda medzi ostatných, a tak naozaj prežiješ to, že si dôležitou súčasťou svätých – veriacich. Ak to tam nevložíš, bude nám to chýbať, Darca ti to napokon zoberie a dá druhému, ktorý to bude používať. Potom nenariekaj, aký je Pán Boh tvrdý ku tebe, že si od Neho nič nedostal/a. On je spravodlivý. My nikdy neobsiahneme vlastným rozumom Jeho myseľ, ale môžeme Mu vždy dôverovať ako Svojmu milujúcemu Otcovi.

Božie Slovo nám pripomína: „**Usilujte sa o lásku a horlite za duchovné dary!**“ (1Kor 14,1a) a aj priamo vyzýva: „**A snažte sa ešte za vyššími darmi!**“ (1Kor 12,31a).

Modlitba: *Ďakujeme, Ti, drahý náš Otec nebeský, že Ty si darca všetkého dobrého, ďakujeme, že nám rozdeľuješ talenty, ktorými môžeme slúžiť svojim bratom a sestrám. Otvor nám duchovné oči, aby sme ich spoznali vo svojom živote a tak ho mohli rozmnožovať a používať v prospech*

Tela Kristovho. Ďakujeme, že sa o nás tak predívne staráš a miluješ. Amen.

Svedectvo: ako som použil/a svoj duchovný dar v spoločenstve.

Rozhovor: povzbudzujme sa navzájom a hľadajme v Duchu Svätom naše talenty, ktoré poslúžia druhým na ich ceste viery a služby.

Alica Pipperová

Podporujme sa: V spoločnej službe Bohu.

Prosme za: Diakoniu a každú organizáciu, ktorá slúži.

13.7.

Duch Svätý vysieľa

Skutky 13,1-4

Slovo „slúžili“ znie v origináli „liturgovali“ (presnejšie λειτουργούντων). Liturgia znamená jednoducho služba. Podobne ako krst = ponorenie, alebo pokánie = zmena myslenia.

Na rozdiel od Mojžišovej zmluvy plnej predpisov, oblečení, obetí, atď... je naša Nová Zmluva veľmi jasne spojená s obyčajným životom. Nemá snáď žiadne náboženské slová. A nielen to.

Namiesto Svätyne svätých, kde predtým prebývala Božia prítomnosť na zemi, máme roztrhnutú oponu, ktorá symbolizuje, že Boh je s nami. Lebo: „**Ajhľa, panna počne a porodí syna a dajú Mu meno Emanuel; to v preklade znamená: Boh s nami**“ (Matúš 1,23). A tiež:

Ján 4,21,23: **Odpovedaj jej Ježiš: Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme nebudete vzývať Otca... Ale prichádza hodina, a už je tu, keď praví ctitelia budú vzývať Otca v duchu a v pravde; veď aj Otec takýchto ctiteľov chce mať.**

Je dobré, keď máme liturgiu v kostole každú nedeľu, ale musíme si uvedomiť, že len Boh určuje, kedy bude hovoriť a jeho liturgia = služby Božie sa môžu konať kdekoľvek, len aby boli pripravené srdcia. Samozrejme, nepodobajú sa na nedelnú liturgiu – sú to všetky služby, ktoré patria Bohu – sú božie. Nedela je dobrou prípravou srdca pre každodennú službu.

Keďže sme chrámom Ducha Svätého, nesmieme rozdeľovať veci a miesta na sväté a nesyväté v zmysle: „*Tu je to sväté a tam je to LEN svetské.*“ Podľa Písma sme svätí MY. Ako povedal jeden evanjelický biskup: „*Stoličky sa neposväcujú tým, v akej sú budove, ale kto na nich sedí.*“ – Nezáleží teda na „Jeruzaleme, či inom vrchu“, ale na **duchu a pravde**.

Čítame, že sa zišla skupinka prorokov a učiteľov. Tí druhí sú pripravení štúdiom Písma – **pravdou**, kým prví majú **ducha** vycvičeného v poznávaní Božej inšpirácie. Práve medzi takýmito ľuďmi môže Stvoriteľ dať svoju víziu. Jedni vnímajú pokyn Jeho **Ducha** a druhí ho vedia rozsúdiť **pravdou** podľa Biblie.

Ako je to teda s plánovaním nášho života? Oddelme si čas na štúdium Biblie. Čítajme a počúvajme dobrých učiteľov. **Dobrých** učiteľov. Lebo vlci v ovčom rúchu prichádzajú...

A tiež sa starajme o svoje srdce, aby bolo citlivejšie na Boha. To neznamená, že sa máme zavrieť do jaskyne vo výške 5000 metrov, modliť sa a očakávať, že nám havrany prinesú pokrm. Skôr naopak. Uprostred búrok života, keď strácame **silu, sebaovládanie, či chuť odpustiť**, volajme na Boha zúfalým srdcom.

On to dokáže vyriešiť. On vnesie pokoj do búrky a radosť do bolesti. Všimajme si aj blížnych. Posilnení skúsenosťami z vlastných zápasov už nebudeme

odsudzovať tých, čo strácajú silu, sebaovládanie, či chuť odpustiť, ale poďakujeme Bohu, že nás z takéhoto stavu dostal a ich môže tiež.

Nebudeme sa vyvyšovať, ale vnímať ich ako tých, čo podliehajú rovnakým problémom, ale aj rovnakej milosti. A všimnime si tiež, že slúžili pôstom. Ten je vyjadrením kríža, ktorý máme nosiť podľa Bible: ***Tí, čo prináležia Kristovi Ježišovi, ukrižovali si telo s vášňami a žiadosťami*** (Gal 5,24).

Keď si vytvoríme dobrý **plán rastu v pravde a duchu a dodržiavame ho učením sa, modlitbou a pôstom**, pripravíme sa, aby Boh cez nás konal **Svoj plán**.

Modlitba: *Odpusť, Bože, že málo vnímame Tvoje pokyny a málo študujeme Písmo. Prosíme, premieňaj naše srdcia, aby boli ochotné viac sa Ti podriaďiť a bolo viac a viac vidieť Tvoje dobré skutky cez nás. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh viedol ku službe.

Rozhovor: Darí sa nám naplňať pokyny Ducha Svätého? Študujeme Bibliu so zámerom: „*Nech lepšie slúžim Bohu?*“

Podporujme sa: V živote kríža, aby naše telo s jeho vášňami a žiadosťami nevládlo.

Prosme za: Školstvo, hlavne cirkevné, aby Stvoriteľ sveta v ňom viac a viac viedol učiteľov a žiakov.

Peter Dubec

20.7.

Počítajme náklady

Lukáš 14,28-33

Vážne slová na zamyslenie sa. Začiatok je ešte tak zrozumiteľný a logický, ale čo s týmto? (v.33): „**A tak nikto z vás ne-**

môže mi byť učeníkom, ak sa nezriekne všetkého, čo má!“ Bodavé slová, ktoré nás zasahujú práve na najcitlivejšom mieste! Pán Ježiš tak rád triafal do čierneho a odhaľoval v človeku, čo bolo skryté. On vedel, ako si ľudia zakladajú na tom, čo sú a čo vlastnia. Aj dnes sa mnoho kresťanov viac opiera o svoje peniaze, moc, známosti... a má to tak byť?!? Pracujeme na Božej Vinici, alebo pre pána tohto sveta?!? Je pre nás dôležité, koho sme dnes oslovili a priviedli k Pánovi Ježišovi? Alebo bolo lepšie mlčať, aby nás neodsúdili? Mali sme odvalu v láske napomenúť človeka, ktorý je poviazaný putami satana a pomenovať veci pravým menom? Alebo je nám ľahostajné, že mu satan kradne dušu a vedie do záhuby?

Tento týždeň som po dlhom čase náhle ochorela. Zápal močových ciest, čo nie je nič príjemné. Urologický čaj, teplo, všetko, čo je z brusníc a modlitby. Keďže to neustupovalo, išla som k lekárovi. Mal dovolenku. *Fajn. Pane Ježišu, dôverujem Ti! Ty určite niečo chystáš!* V piatok som to už nevydržala a skočila som k zastupujúcej lekárke, ktorá v týždni ordinovala len dva dni a pár hodín. „Náhodou“ som ju zastihla telefonicky, lebo nebola v ordinácii. Volala mi späť s tým, že má moje číslo uložené v telefóne. Keď som u nej sedela, spoznala som ju, stretli sme sa na jednej babskej party pred rokmi. Je slobodná, za sebou kopu nevydarených vzťahov. Teraz mi rozjarené hovorila, že je zamilovaná do majstra. Nejaký liečiteľ, ktorý sníma zlé sily z tela a ľudia padajú na zem. A začala pravdaže rozoberať duchovnú príčinu môjho ochorenia. Vtedy som ju zastavila a vyznala som, že tieto veci neprijímam, lebo sú okultné, po-

chádzajú od diabla a vedú k smrti. Že verím v Pána Ježiša. Neveriacky pozerala na mňa. Nevedela, čo povedať, len šepala: „Toho Ježiša, ktorý je živý a je v tebe?!“ „ÁNO!!! V TOHO!!!“ Možno práve pre túto chvíľu som tam mala byť. Pán Boh to má pevne v rukách, len my musíme byť zapnutí na „príjme“ a poslúchnuť!

Stavať môžeme len na Ňom, ak budeme vyzbrojení z Výsosti, nemusíme sa ničoho obávať. Svetskí stavitelia aj bojovníci musia počítať svoje náklady a vojsko. My, veriaci, to nemusíme, ak sa vieme všetkého vzdať, hlavne svojej pýchy, sebaččnosti, svetskej múdrosti a lipnutia na pozemských istotách, potom nám sám Pán Boh otvorí nové obzory a my budeme stavať a stavať... Božie kráľovstvo je už tu medzi nami a my sme Jeho dedičmi. Sme kráľovské dcéry a synovia skrze Baránkovu obeť a krv. Sme tí, za ktorých On položil život a bol slávne vzkriesený. On je náš a my sme Jeho! Tak sa nemusíme báť žiadnej výzvy! „**Lebo my sme Boží spolupracovníci, vy ste Božia roľa a Božia stavba. Ja, ako múdry stavitel' podľa milosti Bohom mi danej, položil som základ, ale iný stavia na ňom, každý však nech si dáva pozor, ako naň stavia! Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je položený, a tým je JEŽIŠ KRISTUS**“ (1Kor 3,9-11). Amen.

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane Ježišu, že Ty si ten základ, na ktorom môžeme stavať. Všetko je obsiahnuté Tebou a skrze Teba a tak sa nemusíme báť žiadnej výzvy v našom živote! Ďakujeme, že nám dôveruješ a tak nás, prosím, veď skrze Duchu Svätého, aby sme vykonali, čo máme vykonať! Amen.

Svedectvo: komu som vedel poslúžiť v blízkej minulosti.

Rozhovor: o tom, aké je dôležité stavať na pevnom základe, ktorý je Pán Ježiš, lebo bez Neho to bude márna snaha! (1Kor 3,12-15).

Alica Pipperová

Podporujme sa: V chápaní, že Ježiš je dôležitejší, než čokoľvek iné.

Prosme za: ľudí uväznených v okultizme, aby boli oslobodení.

27.7.

Duch Svätý niekedy zakazuje

Skutky 16,6

Jedna z najčastejších otázok, ktorú Bohu v modlitbe predkladáme, sa týka poznania Božej vôle v tej-ktorej konkrétnej situácii, ktorú práve riešime. A to od úplných maličkostí bežného dňa až po závažné rozhodnutia, ktoré môžu ovplyvniť náš ďalší život. Preto moja prvá otázka je: „Ako zvykneš poznávať Božiu vôľu? Ako konkrétne ku tebe Boh hovorí?“ Ale oveľa závažnejšia otázka je: „Keď dostaneš Božiu odpoveď na tvoju modlitbu, poslúchneš? Akceptuješ? Prijmeš Jeho odpoveď a povieš: ‚dobré Pane, nech je tak!‘?“ Pretože tu je často ten „kameň úrazu“. Keď nám Duch Svätý povie a dá jasne najavo, aby sme nerobili niečo, čo by sme veľmi chceli. Alebo aby sme nešli niekam, kam veľmi túžime ísť.

Podobnú situáciu zažil apoštol Pavol. Poverený apoštolským konventom navštevoval mestá, v ktorých na svojej prvej misijnej ceste založil cirkevné zbory. V Lystre, v Malej Ázii, sa k nemu pripojil mladý Timotej, ktorý sa stal jedným z Pavlových najbližších a najvernejších spolupracovníkov. „**Kadiaľ chodili**

po mestách, všade nariaďovali zachovávať ustanovenia, na ktorých sa uzniesli apoštolovia a starší v Jeruzaleme. A tak sa cirkevné zbory utvrďovali vo viere a rozmnožovali počtom zo dňa na deň“ (Sk 16,4-5). Cirkvi rástli a bola to veľká Božia milosť. Hneď nato sa ale Pavlovi stala zaujímavá príhoda: „*Potom prešli Frýgiou a Galáciou, ale Duch Svätý im zakázal hlásať slovo v Ázii. Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Duch Ježišov im nedovolil“* (16,6-7).

Prečo im Duch Svätý zabránil niesť evanjelium tam, kam ešte nebolo prinesené? Prečo im bránil, veď videl ich vieru, oheň, odovzdanosť a ochotu? Nevieme, a ani Pavol nevedel. Ale jedno vedel: musí poslúchnuť, aj keď nerozumie. Mal predsa „*Ducha poslušnosti“* (Ž 51,14b) a mal hlbokú istotu, že Boh vždy vie, čo robí, a nie je povinný nám všetko vysvetľovať a skladať účty. Pre Pavla to bola aj skúška viery a dôvery, že Boh má vždy a všetko pod kontrolou. A to hlavne naše životy a naše cesty.

Každá iniciatíva v misijnom a evanjelizačnom úsilí v knihe Skutkov je výsledkom vedenia Duchom Svätým. Spomeňme si, ako Pavol svoju misiu začal: „*Keď raz slúžili Pánovi a postili sa, riekol Duch Svätý: ‚Oddelte mi Barnabáša a Saula pre prácu, do ktorej som ich povolal.‘* Nato sa postili a modlili; potom kládli ruky na nich *a prepustili ich“* (Sk 13,2-3).

Pretože bol Pavol poslušný, Boh ho mohol neuveriteľne použiť. Akonáhle im Duch Svätý zabránil ísť jedným smerom, chystali sa ísť iným – v dôvere, že Duch Svätý im ich „cestovné“ plány buď schválil, alebo nie. Dôležité ale bolo, že išli. Nebola to pre nich výhovorka a alibizmus, že tým pádom nič nemusia robiť.

Nech je poslušnosť a Pavlova dôvera vo vedenie Ducha Svätého vzorom aj povzbudením. On má pre nás pripravené len a len to najlepšie, ale dostaneme to a zažijeme Boží dotyk len a len na ceste poslušnosti Duchu Svätému. A viete, milé sestry a bratia, čo je tá najdôležitejšia a najpodstatnejšia vôľa pre náš život? Pavol o tom píše: „*Lebo toto je Božia vôľa: vaše posvätenie“* (1Tes 4,3).

Oddelme sa pre Pána, zanechajme svet a hlas Ducha Svätého bude pre nás každým dňom jasnejší a konkrétnejší.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme, Duchu Svätý, že si s nami, že v nás rozlievaš Svoju lásku a dávaš nám dobré dary. Ďakujeme, že nás tým učíš dôverovať Ti, aby sme konali len to najlepšie, teda to, čo Ty vieš, že je dobré. Prosíme, daj nám srdce ochotné nasledovať Ťa. Amen.*

Svedectvo: Ako mi Duch Svätý povedal „stop“, a neskôr mi bolo jasné, že to bolo dobré.

Rozhovor: Ako vnímame vedenie Ducha Božieho?

Podporujme sa: V chápaní Ducha Svätého v našich životoch a vo viere, že je dobré poslúchať Ho, ale aj v rozlišovaní, čo je od Neho a čo z tela, či zlého ducha.

Prosme za: Mládež, aby sa učila vnímať Božieho Ducha, keď robí významné rozhodnutia.

3.8.

Snaha o funkciu je dobrá a vyžaduje dlhodobú prácu na svojom živote

1. Timoteovi 3,1-7

Najprv sa pozrime, koho Pavol myslel, keď písal o biskupoch. Boli to iní ľudia,

ako dnešní vodcovia celého veľkého kraja. Tým nechcem povedať, že je zlé mať niekoľko biskupov na Slovensku, ale že Pavlove slová nemáme na to, aby sme kritizovali „tých hore“ – musíme sa pozrieť na seba, lebo každý z nás je vyzývaný k službe.

Mnohí sú „biskupmi“ podľa Novej zmluvy: V origináli je to *episkopos*. To znamená doslovne *dozorca*. A prakticky išlo o starších = presbyterov (čítajte Skutky 20:17,28, kde si apoštol povolal starších/presbyterov zboru a povedal, že Duch Svätý ich ustanovil za episkopov/biskupov).

Biblická – vzorová cirkev mala totiž kolektívne vedenie. No a reformácia je vlastne návrat k Biblii. Je dobré, že počas nej skončila diktatúra jedného človeka a dnes máme synodálno-presbyteriálny systém. Jednoducho povedané: kolektív rozhoduje o podstatných veciach. To vedie ku pokore a rozvíjaniu vzťahov. Keď sa hľadá najvyššia autorita, neskončí to pri človeku, ale pri Bohu. Jeho sa musia vedúci pýtať: „Kto z nás má pravdu?“ Bibliu majú mať stále otvorenú, aby rozsúdili, ktorý názor je pravdivý, veď nikto nemá autoritu povedať posledné slovo okrem Krista, ktorý je jedinou Hlavou cirkvi (Kol 1,18).

Boh sa **teší**, keď sa niekto „**snaží o biskupstvo**“, pravda, musí to byť férová a morálne čistá snaha. Nie hašterivý zápas, aký môžeme sledovať vo svete.

Má to byť túžba slúžiť, nie získať si popularitu, ktorá sa dá speňažiť, alebo využiť na získavanie krátkych nočných známostí. Nielen svetské celebrity podliehajú pokušeniam a padajú do množstva afér. Aj rôzni duchovní vodcovia všeličo povyvádzajú. Veď viete...

A čo ešte od vedúcich požaduje Boh? „**Veď ak niekto svoj dom (a deti) nevie spravovať, ako sa bude starať o cirkev Božiu?**“

Rodina je tou najlepšou univerzitou pre vedúcich v cirkvi. Ja osobne veľmi rád študujem – mám ukončené dve univerzity a biblickú školu... Ale aj tak viem, že len rodina dá to najdôležitejšie vzdelanie. Len cez ňu pochopíme rodičovské srdce, teda aj Božie. Obetavú lásku. Len v rodine sa stretne s následkom každej svojej chyby.

Samozrejme, hriech a Satan narušili aj mnohé srdcia. Preto v skutočných domácnostiach dochádza k násiliu. Pre niektorých ľudí znie „rodina“ až hrozivo a odpudzujúco.

Úlohou kresťana je však **byť údom Ježišovým**. Údom, cez ktorý Pán uzdravuje; tvorí nové veci – plnšie lásky a dokonalosti. Kto ním vie byť vo vlastnej domácnosti, vie byť aj v rodine Božích detí.

Samozrejme, sú výnimky. Pavol bol slobodný a slúžil ako apoštol. Ale mal veľmi úzky vzťah s Bohom. Bol vlastne súčasťou dokonalej, láskyplnej rodiny. Cítil Pánovu výchovu. Niekedy až príliš, keď dostal „poza uši“, až padol z koňa. Ale poväčšine to bolo povzbudenie, záchrana a usmernenie. Preto mohol viesť, hoci nezodpovedal predpisu, ktorý preberáme. Ale väčšina ľudí by mala ísť cestou, ktorá je napísaná.

Rozplánujme si teda život, aby bol čas na budovanie vzťahov s rodinou a hlavne s Bohom. A potom nás On môže využiť aj v ďalších službách. Nech v tom každému pomáha.

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, za Tvoju lásku, ktorú prejavuješ dobrými skutkami pre ľudí. Ďakujeme, že ich prejavuješ aj cez nás. Cez nás ako spoločenstvo veriacich. Ďakujeme, že si rád, keď túžime po vedúcich funkciách s túžbou pokorne slúžiť. Dávaj nám práve takúto túžbu a veď nás tak, ako Ty chceš, lebo si najlepší. Amen.*

Svedectvo: Ako mi pomohli návyky z rodiny pri službe Bohu.

Rozhovor: Ako viesť svoju rodinu, aby to bolo účinné a nie zákonnícke?

Podporujeme sa: V zápase proti svojim vášňam, ktoré vedú od triezvosti k haštereniu.

Prosme za: Pokoj v cirkvi a národe pod vedením Ježiša.

Peter Dubec

10.8.

Nechajme sa viesť Duchom Božím

Rimanom 8,14-17

Si dieťa Božie? Máš istotu spasenia? Tešíš sa zo svojho Pána Boha? Ak nie, volaj k Bohu. Lebo každý, kto prosí dostane. Niet Božieho dieťaťa bez Ducha Božieho – Ducha Svätého! **Len tam, kde je prítomný Duch Svätý, je Pán oslávený! Tam tečú prúdy živej vody!**

Práca Ducha Svätého

Začiatok práce Ducha Svätého je znovuzrodenie!

Znovuzrodenie je výmena ducha sveta za Ducha Svätého v nás. Je to Boží zázrak! Boli sme duchovne mŕtvi a odrazu sme noví, živí! A dostávame nové srdce! A tým novým srdcom chápeme veci Božieho Ducha! Bohu sláva a chvála!

Duch Svätý oslavuje Boha a stráži pravdu Písma!

Duch Svätý nás vyučuje Božím pravdám a vernosti Bohu! Božie deti sú Boží strážcovia! Sú svetielka v temnote! Duch Svätý nás nikdy nevedie v rozpore s Písmom! Nikdy! Chváľ, duša moja, Hospodina, chváľ!

Duch Svätý pracuje na našej svätosti!

Svätosť nie je žiadna svätožiara nad hlavou ani dokonalosť! **Svätosť je oddelenie sa pre Hospodina, od hriechu**

a od sveta. Pri znovuzrodení sme sa stali vlastníctvom Božím. „**Ale vy ste svätým národom, vlastným Jemu ľuďom**“ (1Pt 2,9b). Veď to je také úžasné, že nemáme ani slov vyjadriť, akého veľkého daru sa nám dostalo! Preto spolupracujeme ochotne, hoci i boľavo, s Duchom Svätým pri našej premene! Strážme si ako oko v hlave svoju svätosť!

Duch Svätý pracuje na našej dospelosti (zrelosti)

Duchovná zrelosť znamená, že nás Boží Duch mení na obraz Boží, že umožňujeme Duchu Svätému, aby nás rezal, vytrhával z nás burinu, ale i sadil nové, Bohu milé a dobré a lúbezné. Tento proces trvá dlhé roky. Ale my tak veľmi chceme byť ako náš Pán! Preto modlitba, čítanie a štúdium Písma, vernosť v chodení s Pánom Ježišom sú naše každodenné priority. Túžime po Duchu Svätom a chodení s Ním, lebo len On nás správne povedie do cieľa, kde nás čaká náš milovaný Pán Ježiš.

Ježiš povedal: Chodte do celého sveta a kážte evanjelium! (Mt 28,18-20)

Toto veľké poslanie je dané len znovuzrozeným kresťanom – učeníkom. Náboženský človek nepozná Ducha Svätého, dokáže Bohu spievať, tvoriť krásne kázne, **nedokáže však svedčiť o Božej milosti a nerozumie evanjeliu, preto ho ani nemôže zvestovať.** Jeho duchovný život je suchý a mdlý. Božie dieťa prežíva svoj duchovný život vďaka Duchu Svätému vo veľkej radosti, horlivosti, v šťastí a s veľkou vďakou i za trápenia, žije v túžbe žiť v blízkosti svojho Boha neprestajne, navždy! Bohu patrí vďaka za Ducha Svätého, Radcu, Pomocníka, Tešiteľa i Učiteľa.

Rozhovor: Máme spoločenstvo s Duchom Svätým? Poznáme Ho? Pôsobí v našom živote? Je náš duchovný život radostný alebo sa musíme do povinností cirkvi nútiť? Máme v našom duchu uistenie, že naozaj patríme Bohu? Toto všetko sú veľmi vážne otázky. Preto treba byť maximálne úprimní a pravdiví. Ak nemáme istotu spasenia, nemáme ani Ducha Svätého. Aká nádherná je milosť Božia, že tento stav môžeme z milosti Božej zmeniť.

Svedectvo: Kto pozná prameň obcerstvenia a nesvedčí o ňom, je vinný. Preto nemlčme. Preto hovorme o živej viere, o tom, čo nám urobil Pán. A temnota nevery i náboženstva musí ustúpiť. A naše zbory ožijú Božou slávou! A naše domovy budú slúžiť Hospodinovi! A naše srdcia budú milovať Boha!

Modlitba: *Duchu Svätý, v mene Ježiš voľáme k Tebe, príď do našich zborov, domovov, sídc! Potrebujeme Ťa! Bez Teba hynieme! Odpusť nám, že sme Ťa odmietali, zanedbávali, nepotrebovali! Oživ nás, hovor k nám, naplň naše srdcia vierou, ktorá bude slúžiť, ktorá pôjde s Tebou, ktorá bude na večné veky chváliť meno sväté, v mene Ježiš. Túžime byť prameňmi vody života na slávu Božiu. Amen.*

Danka Zubčáková

17.8.

Generálny plán pre život, alebo... Ktorou cestou pôjdeme?

Matúš 7,13-14

Načo takáto provokačná otázka? Veď ja som už uveril/a v Pána Ježiša a verím, že som na úzkej ceste, vedúcej do neba. To je pravda. Teoreticky je každý

úprimný veriaci na tejto ceste. Tak potom, na čo je to upozornenie v Božom Slove? Hovorí len o neveriacich, formálnych kresťanov alebo o kom? A čo je najsmutnejšie, Slovo nám hovorí, že na túto úzku cestu sa vchádza cez tesnú bránu a málo je tých, čo ju nachádzajú. My vieme, že tou tesnou bránou je sám Pán Ježiš. Poďme ďalej! Ak chce človek prejsť takým malým otvorom, musí byť štíhly, teda zbavený všetkých kíl navyše (nemyslím tým tuk!), ale musí sa zbaviť všetkého, čo počas života pozbieral, na čom lipne, bez čoho nemôže byť! A je toho tak veľa! Veď tento svet ponúka toľko maškrt a dobrých vecí. Áno, ak si k nim neprikladáme srdce a nie sme od nich závislí, je všetko v poriadku. My máme vládnuť nad vecami a nie veci nad nami! Ďalej, ak som sa už pretisol/a toto bránou, to znamená, že som sa vzdal/a hmotných vecí, túžim po Kristovi, po posväcovaní a kráčam po úzkej ceste – to je ideál. Ale ideál na tomto svete neexistuje, len v rozprávke, dokonalé to bude až v nebi! Takže prichádzajú rôzne lákadlá, reklamné tabule popri ceste, ktoré ponúkajú rôzne nástrahy. A človek je od pradávna zvedavý, chce vyskúšať tajomné a nové veci, chce byť ako Boh, mať, manipulovať, vládnuť. Je na každom z nás, ako sa rozhodneme kráčať po tejto ceste, či si svoj zrak uprieme na cieľ našej cesty, alebo si dovoľíme zatúlať sa na širokú cestu. Ja verím, že kto uverí v Pána Ježiša a rozhodne sa s Ním kráčať, rozprávať sa s Ním v každodennej modlitbe, dôverovať Mu, že On potom postráži aj naše kroky a tak dosiahneme veniec víťaza! Iba On to dokáže v našom živote, a tak sa úplne oddajme do Jeho rúk, aby nás viedol, aby sme boli použiteľní na

tejto našej duchovnej ceste a prinášali nielen radosť Oteckovi, ale aj svieže a výživné ovocie pre našich spolupútnikov! Veď aj Zachariáš nazval Pána Ježiša tým: „**kto pôjde pred tvárou Pánovou, aby Mu pripravoval cestu, učil Jeho ľud známosti spasenia..., aby svietil sediacim v tme a tóni smrti a upravil nám nohy na cestu pokoja**“ (Lk 1,76-79).

Modlitba: *Drahý Otče nebeský, dnes sa znovu rozhodujem kráčať po úzkej ceste za Tebou. Pomáhaj mi, skrze Svojho drahého Syna a môjho Spasiteľa, Pána Ježiša Krista, aby ma z tejto cesty nič a nikto neodlákalo. Túžim úprimne po Tvojej prítomnosti, chcem zažívať stále a viac radosti, pokoja a víťazstiev s Tebou už dnes a zostať Ti verný až do posledného dychu! Amen.*

Rozhovor: čo znamená kráčať úzkou cestou a aké nástrahy nás môžu z nej odlákať.

Svedectvo: hovorme smelo o tom, kto je pre nás Pán Ježiš, ako nás ochraňuje. Vyznávajme si, ak sme z úzkej cesty zišli a kvôli čomu, aby sme sa navzájom povzbudzovali. Lebo všetci sme spolupútnici a kráčame k rovnakému cieľu!

Alica Pipperová

Podporujme sa: V odolávaní sebecktu.

Prosme za: Deti mládež, aby boli uchránení pred prílišným materializmom, ktorý vedie na širokú cestu.

24.8.

Dokážeme vôbec plánovať?

Príslovia 20,24

Keď si dohodneme stretnutie s priateľom, ale on príde o hodinu neskôr, alebo stretnutie zruší, to nevieme pochopiť.

Keď ideme na podujatie, ale to vôbec nepostupuje podľa toho, ako bolo napísané na sprievodnom bulletine, tak sme rozčarovaní.

Keď náš život nepostupuje tak, ako sme si to predstavili a vysnívali, zrazu akoby nás to ochromilo, a my sa v istom životnom okamihu nevieme pohnúť vpred.

Občas chceme mať iný život. Aby išiel iným spôsobom, aby sme boli obkolešení inými ľuďmi, na inom mieste, na inej životnej ceste.. atď.

Ale občas (teda skoro vždy) veci nevieme zmeniť. Sme na to príliš „krátki“. Nemáme moc... Máme moc veci pokaziť, a našťastie aj zlepšiť či prispieť k zlepšeniu. Ale nemôžeme zaručiť, že povieme, ako sa veci majú diať a oni sa tak skutočne budú diať. Na toto nemáme moc.

A nás tlačí ťažkosť, že nevieme zmeniť, čo sme si zaumienili. Že nevieme pohnúť s vecami, ktoré sú ustrnuté.

Položme sa do prúdu Božieho vedenia. Položme sa do Božieho vedenia ako na pokojnú hladinu rieky a nechajme sa unášať prúdom. Dajme Bohu svoju dôveru. A uvidíme ako koná vo veciach. No a čo že sa nám cesta či výsledok nepáči, no a čo že to možno nejde podľa našich predstáv... Obráť sa s dôverou na Boha! S plnou dôverou. A On bude konať tak, ako to je najlepšie. Tempom, aké je najlepšie. Spôsobom, aký je najlepší. V intenzite a rozsahu, aké sú najlepšie.

Človeku, ktorý má rád veci pod kontrolou, alebo ktorý potrebuje následne za svojím konaním vidieť konkrétny výsledok, sa ťažko odovzdáva do dôvery, že *počkám ako to urobí Boh*.

Niekedy máme pocit: *Je to predsa na mne, musím to urobiť JA. Nebudem vyčkávať na Boha...* – Áno, samozrejme, možno je to na tebe. Rob veci s plnou

zodpovednosťou, ale zároveň maj dôveru a spoliehaj sa na Božiu moc a Boží zásah. Pripusti tento fakt, skutočnosť tejto možnosti, že Boh zasahuje do tohto sveta.

Stvoril tento svet, ale ho aj udržiava. Stvoril nás, ale nenecháva nás napospas.

Hospodin riadi naše kroky Svojím Duchom. Jemu máme byť prístupní, otvorení, poddajní.

Vo všetkom, v čom sa nachádzame vo svojom živote, v čom hľadáme dopredu, do budúcnosti, vo svojich plánoch, majme priestor pre Ducha svätého. „**Hospodin riadi kroky muža; ako môže človek rozumieť svojej ceste?**“

My nemusíme rozumieť svojej ceste, kde sme. Stačí, že Boh vie a rozumie. Delí sa o to s nami prostredníctvom Svojho Ducha. Keď sa v živote pozeráme dopredu, v našej hlave či našich emóciách zaznieva mnohé. Popri tom všetkom dajme najväčší priestor Duchu Svätému, aby On zaznel najsilnejšie.

Môžeme si plánovať, ale vždy s „jakubovskou podmienkou“: **Ak Pán dá (ak On bude chcieť)** pôjdeme tamto a urobíme toto a toto (porovn. Jakub 4,15).

Boh nám vždy dáva priestor na naše plánovanie, plány, predstavy do budúcnosti. To nie že by Jeho postoj bol: *Áá, tak vy si hovorte čo chcete, snívajte o čom chcete.. ale aj tak to bude podľa mňa.* – Tak to nie je.

Boh nám dáva priestor na naše túžby, predstavy a plány. Avšak chce byť v nich aj On! Chce byť do nich zapojený ako nami uznávaná najvyššia inštancia. Ako Ten, ktorý má moc a ktorého rozhodnutia alebo hodnotenia v našich plánoch sú plne rešpektované. S láskou, bázňou a dôverou nami plne rešpektované.

Marta Chlpíková

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že Ty dokážeš všetko. Dokážeš aj zvrátiť naše plány. Odpusť, že nás to niekedy hnevá. Posilni našu vieru, že to, čo konáš, je najlepšie, aj keď sa nám to nepáči. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh priviedol k niečomu dobrému po ceste, ktorá sa mi nepáčila.

Rozhovor: Sme ochotní vziať Boha do nášho rozhodovania?

Podporujme sa: V dôvere svedectvami.

Prosme za: Politiky, aby bola pod dobrým vedením Stvoriteľa.

31.8.

Dobry plán pre stavbu môjho duchovného domu

Matúš 7,24-27

Plán pre náš duchovný dom – vieru – uskutočňujeme denne, celý náš pozemský život. Je tak dôležitý, že ho činíme **s bázňou a chvením** (Fil 2,12b). Túžime, **aby náš duchovný dom (naša viera) oslavoval Boha a svietil ako hviezdy jasné ľuďom v tme** (Mt 5,16). Preto smeti sveta musíme vyhodit' nekompromisne na smetisko. Celé naše úsilie, náklady ducha, tela i duše, ba i majetku investujeme do našej viery.

Muž hlúpy stavia svoj dom na piesku

„A každý, kto počúva tieto slová a neplní ich, podobný bude mužovi-bláznovi, ktorý si postavil dom na piesku. A prišiel prival, privalili sa rieky, strhli sa vetry, narazili na ten dom i padol a jeho pád bol veľký.“ (Mt 7,26-27)

Tu Pán Ježiš hovorí o smrtonosnej ľahostajnosti „veriacich“ v laviciach i pred oltárom, ktorí nemajú dobrý plán pre osobnú vieru. Vyhovuje im duchovná

vlažnosť, milujú radovánky sveta a svoje pohodlie. Ich „ovocím“ sú skutky tela (Ga 5,19-21), preto nebudú dedičmi kráľovstva Božieho. Prosme Pána Boha, aby sa z milosti Božej mali možnosť tieto stratené duše obrátiť k svetlu evanjelia.

Múdry muž stavia na skale

„Každý, kto počúva tieto moje slová (Ježišove) a plní ich, podobný bude múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. A prišiel prívál, privalili sa rieky, strhli sa vetry, oborili sa na ten dom, ale nepadol, lebo bol na skale založený.“ (Mt 7,24-25)

Múdry muž plán stavby svojho duchovného domu odovzdal Duchu Svätému. On je jediným Architektom a Staviteľom, Učiteľom a Radcom! Denne, počas celého svojho života, si svoj dom viery múdry muž upevňuje čítaním Slova Božieho, modlitbou a poslušnosťou svojmu Bohu. Tak dom múdreho muža rastie a silnie a vonia ovocím Ducha – láskou, radosťou, pokojom,... (Ga 5,22-23). Lebo v tomto dome vládne Pán Boh. V tomto dome srdcia denne spievajú: *Pane, buď vítaný! Pane, medzi nami bývaj! Pane, naše srdcia sú Tvoj chrám. Pane, v našej láske máš trón! Pane, klaniam sa Ti. Toto je tá živá viera! Viera, ktorá presne vie, že je na ceste do neba! Viera, ktorá pozná svojho Pána! Viera, ktorá je poslušná Božej svätej vôli!*

Domy viery stavíme vo svete satana

Narážajú na ne hromy i blesky! Diabol okolo nich obchádza ako revúci lev. Posiela krupobitia trápení, falošných prorokov, nepochopenie, výsmech, prenasledovanie, zlé sily chcú našu vieru za každú cenu zničiť! **Dom múdreho muža stojí!**

Preto: **„vynaložme všetko úsilie** a pridávajme k viere cnosť, k cnosti poznávanie, k poznávaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti pobožnosť, k pobožnosti milovanie bratstva a k milovaniu bratstva lásku“ (2.Pt 1,57).

A prosme i o horlivosť, aby sme boli ako Pavel: **„Ale jedno robím: Zabúdam na to, čo je za mnou (hriechy sú skrze naše úprimné každodenné pokánia zahodené do najhlbšieho mora) a snažím sa o to, čo je pred mnou; cieľ mám vždy pred očami a bežím za odmenou nebeského povolania Božieho v Kristovi Ježišovi“** (Fil 3,13-14).

Bratia a sestry! Budme múdri svätí muži, sväté ženy a náš dom viery bude pevne stáť i vo víchrici! Ukryje nás v svätej krvi zdroji! A my budeme vedieť, že nech sa stane čokoľvek, náš dobrý Boh je a bude s nami a my nezahynieme, ale prejdeme **zo smrti do života**, k nášmu milovanému Ježišovi. A tam, kde ani oko nevidalo a ucho neslýchalo, budeme žiť na večné veky. Bohu vďaka a sláva.

Rozhovor: Rozprávajme sa o našich skúsenostiach s čítaním Biblie; o tom, ako by sme si mohli navzájom pomôcť porozumieť Biblii; či za všetko, čo potrebujeme, prosíme v modlitbe. Rozprávajme sa i o tom, prečo je náboženský duch nebezpečný, ako nás odvádza od túžby poznať Boha a Jeho Slovo, ako nám vnučuje hodnoty a myslenie sveta, tradície a chvílkové upokojenia z našich výkonov, ale i z našich úspechov v spevoch a pod. Zamyslime sa, prečo Pán Ježiš často opakuje: Bdejte! Čo to znamená?

Svedectvo: Kto má skúsenosť, že bol Duchom Svätým vytrhnutý z temnoty ná-

boženského ducha, svedčme, hovorme o rozdieloch cesty smrti a cesty života. Hovorme o láske Božej a istote záchrany v Ježišovi Kristovi, vysvetľujme evanjelium trpezlivo a s láskou.

Modlitba: Bože Otče Svätý, v mene Tvojho Syna prosíme, odpusť nám naše pobilúdenie. Zanedbali sme stavbu nášho duchovného domu. Nepochievame náš dom modlitbou, ani Slovom Božím, ochoreli sme pýchou. Nevypľuj nás, Bože náš, z úst. Zmiluj sa, Bože náš, nad nami, aby sme i my mohli budovať duchovný dom viery na Tvoju slávu a nám na úžitok. Amen.

Danka Zubčáková

7.9.

Boh nás vedie k cieľu aj zvláštnymi cestičkami

Jozue 6,2-5

Rýchlo, jednoducho, ľahko, bez námahy a hlavne, nech nás to veľa nestojí. To je filozofia a životný štýl hedonizmu (z gréckeho slova „Hedone“ – rozkoš), ktorým sme obklopení. Je to staré filozofické učenie či smer rozvinuté v Grécku a neskôr v starovekom Ríme, podľa ktorého je dobro to, čo ľuďom poskytuje rozkoš alebo ich zbavuje utrpenia. Podľa tohto učenia je ľudské konanie motivované výlučne snahou získať slasť a vyhnúť sa strasti, mravne a dobré je to, čo prináša slasť a okamžité uspokojenie.

Médiá všetkých druhov nám tieto lži či „diablove pravdy“ denne podsúvajú do myslí. A ťažko sa tomu odoláva, lebo naša hriešna ľudská prirodzenosť je presne takto nastavená. Ved' sa zamyslime nad tým, ako to výstižne popisuje Pavol: „**Tak (naplnil) aj vás, mŕtvych pre vlastné pre-**

stúpenie a hriechy, v ktorých ste kedysi žili primerane veku tohto sveta, podľa kniežata mocností vzduchu, ducha pôsobiaceho teraz v neposlušných synoch. Medzi nimi sme aj my všetci žili kedysi podľa žiadostí svojho tela, vykonávali vôľu tela a myšlienok a boli sme od prírody deťmi hnevu ako aj ostatní“ (Ef 2,1-3). Alebo o dve kapitoly ďalej konštatuje: „**Preto teda hovorím a svedčím v Pánovi: Nežíte už viac, ako pohania žijú v márnosti svojej mysle, zatemnení na rozume, odcudzení Božiemu životu nevedomosťou, ktorá je v nich, a zatvrdilosťou svojich srdc; oni sa (totiž) v svojej otupenosti oddali výstrednostiam, aby zo ziskuchtivosti páchali všetku nečistotu“** (4,17-19).

Tu čítame a vnímame Pavlov nekompromisný pohľad na život ľudí bez Božieho poznania a bez Božej slávy (Rim 3,23) – je to život podľa žiadostí svojho tela a myšlienok, v márnosti a temnote mysle, v tvrdosti srdc, v ziskuchtivosti a akejkoľvek nečistote: *Nič nie je zakázané, všetko, či mi prinesie uspokojenie, „radosť“, rozkoš, plné brucho, je dovolené. Pravidlá podriadiťme tomuto cieľu. Samozrejme, čím skôr, tým lepšie.*

Áno, priznávam, je to dlhý úvod. Ale potreboval som upozorniť na toto nebezpečenstvo „fastfoodového“ kresťanstva, lebo tento životný štýl a postoj sa vkráda aj do našich kresťanských hodnôt. Potom nám skresľuje pohľad na Pána a na to, čo má On pre nás pripravené. A hlavne na poznanie Jeho vôle pre naše životy. Kolkokrát sme už písali, povedali a čítali, že vzťah s Pánom vyžaduje čas a cestu podľa Jeho pravidiel. Že vyžaduje niekedy cestu odvahy, správneho rizika, vyžaduje cestu obete a odriekania, a hlavne vyžaduje cestu viery a absolútnej dôvery

v Jeho vedenie. A to chce poslušnosť. Nič z toho, čo som vymenoval, nie je jednoduché. Ale spočítajme si náklad: stojí to za to? Akú máme s Pánom skúsenosť?

Jozua stál pred Jerichom a vedel, že toto mesto majú obsadiť a zaujať. Dostal od Hospodina jasný pokyn: „**Hľa, dávam ti do rúk Jericho i s jeho kráľom a s udatnými bojovníkmi.**“ Silné slová od samotného Boha. Ale tá taktika? Veď budú všetkým na smiech. A hlavne to nedávalo z vojenského ani taktického hľadiska žiadny zmysel: „**Obklúčte mesto; nech raz obídu mesto všetci bojovníci; to rob šesť dní. Sedem kňazov nech poniesie sedem trúb z baraních rohov pred truhlou Hospodinovou. Na siedmy deň obíďte mesto sedemkrát a kňazi nech zatrubia na trúbach. Keď budú dlho trúbiť na rohoch a počujete zvuk trúb, všetok ľud nech vykrične veľkým bojovým pokrikom; vtedy sa zrúti mestské hradby a ľud vystúpi hore, každý rovno vpred.**“

Svojská taktika, ale Božia taktika. Fungovala. Vždy to tak je. Len či aj my máme odvahu viery po nej vykročiť? Vždy nás dovedie k Božiemu víťazstvu. Inšpirujeme sa Józouom a jeho poslušným srdcom. Alebo Petrom, keď mu Pán Ježiš povedal, aby vystúpil z lode. Samozrejme, len do momentu, kým pozeral na Ježiša. Majme vieru a svoj pohľad stále odvážne upretý na nášho Spasiteľa a choďme všade, kam nás volá.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že Ty máš pre nás tú správnu a dobrú cestu, aj keď sa nám nezdá. Odpusť, že niekedy neveríme Tebe, ale svojim žiadostiam, či nedokonalým vedomostiam a rozhodujeme sa podľa seba. Veď nás Svojím Duchom. Amen.*

Svedectvo: Ako pomohol plán od Boha, ktorý sa mi najprv nezdal byť dobrý.

Rozhovor: S čím máme pri Bohu problémy?

Podporujme sa: Vo viere v Boha a nie vo vlastné žiadosti a názory.

Prosme za: Vodcov všetkých náboženstiev, aby poznali skutočnú pravdu.

14.9.

Boh niekedy dáva rozumné plány

Joz 8,1-7 Pokorný Józua víťazí svoj boj.

Józua, Mojžišov nástupca, bol dobre pripravený pre neľahkú úlohu, ktorá ho očakávala – mal uviesť celý národ do zaslúbenej a vysnívanej krajiny. Už má síce za sebou legendárne Jericho, ale to je len začiatok. Celá krajina je ešte len pred nimi. Ale Józua sa naučil byť v Božej prítomnosti, keď išlo do tuhého:

1. Najprv sa osvedčil v boji proti Amálékovcom (2M 17,8 n), kde sa plne spoliehol na Božie požehnanie cez Mojžiša; potom
2. druhýkrát sa spolu s Kálebom ako jediní spomedzi všetkých vyzvedačov dokázal ako ten, ktorý sa spolieha na to, že ak je Pán Boh s Izraelom, tak je kanaánska krajina otvorená pre vyvolený ľud (4M 14,6n) a
3. po tretíkrát pri obliehaní nedobytného, pevnými múrmi ohradeného prastarého mesta Jericho (Joz 6). Tam sa musel spoliehať na Božie vedenie a napriek všetkej ľudskej múdrosti on na čele ozbrojeného zástupu vzal spolu s ostatnými do ruky trúby a namiesto dobývania hradieb vytrvalo trúbil, pretože tak to prikázal Pán Boh.

Pokračovanie na strane 19.

Stvorení pre večnosť

*Ak sa niekto nenarodí znova,
nemôže uzrieť kráľovstvo Božie (J 3,3).*

Evanjelický a.v. farský úrad
044 45 Rankovce 21

**Prihláška na Biblicko-rekreačný týždeň
v Herľanoch 7. – 11. 10. 2019**

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK – NÁVRATKA:

Priezvisko

a meno:

adresa:

ulica:

PSC, mesto:

rok narodenia:

telefón:

podpis:

Objednávka	raňajky 2,00 €	obed 4 / 2,5 €	večera 3 / 1,50 €	ubytovanie 10,00 €
pondelok	xxx	xxx		áno – nie
utorok				áno – nie
streda				áno – nie
štvrtok				áno – nie
piatok			xxx	xxx

AKO VYPLNIŤ OBJEDNÁVKU:

strava – celá porcia: číslo 1
polovičná porcia: číslo ½
bez jedla (porcie): číslo 0

ubytovanie – zakrúžkujte správnu odpoveď

Iné poznámky (napr. diéta):

TÚTO PRIHLÁŠKU ODOŠLITE
Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: rankovce@ecav.sk

Program BRT MoS, Herľany 7. – 11. 10. 2019

Stvorení pre večnosť

Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie.

(J 3,3)

pondelok 7. 10.	19.30 večerná pobožnosť
14.00 – 16.00 – registrácia	20.00 film
16.30 otváracie bohoslužby	
18.00 – večera	štvrtok 10. 10.
18.45 predstavenie sa účastníkov, večerná pobožnosť	7.30 ranná pobožnosť s Večerou Pánovou
	8.30 – raňajky
utorok 8. 10.	10.00 prednáška My prichádzame k Bohu – Štěpán Rucki
7.30 – raňajky	12.30 – obed
8.30 ranná pobožnosť	16.00 semináre
10.00 prednáška Zarúbaná cesta (hriech a spasenie) – Stanislav Grega	I. Modlíme sa doma, v skupinách, v cirkvi (Štěpán Rucki)
12.30 – obed	II. Služba AA (Mikuláš Lipták)
16.00 modlitebné skupinky	17.30 – večera
17.30 – večera	18.45 večerná pobožnosť
18.45 večerná pobožnosť	19.00 večerný program
19.30 film	
streda 9. 10.	piatok 11. 10.
7.30 – raňajky	7.00 – raňajky
8.30 ranná pobožnosť	7.45 ranná pobožnosť
10.00 prednáška Pán Boh prichádza k nám – Štěpán Rucki	8.30 prednáška: Výzvy (v) ev. cirkvi – Ján Hroboň, biskup ZD ECAV
12.30 – obed	10.30 uzavretie biblickokrek. týždňa
17.00 bohoslužby – Rankovce	11.30 – obed

Informácie:

Drahí a milovaní, opäť pre vás pripravujeme náš biblicko-rekreačný týždeň v našich Herlanoch s Božím slovom, modlitbami a vzájomným spoločenstvom. Tu sú základné a predbežné informácie, prihlášku odstrihnite a pošlite podľa svojho záujmu čo najskôr.

Ako to možno urobiť: poštou s vyplnenou prihláškou, alebo ešte lepšie mailom na adrese: rankovce@ecav.sk (elektronickú prihlášku si stiahnite zo stránky www.modlitby.sk). Prosíme, neprihlasujte sa telefonicky, iba v nutných prípadoch. Pri mailovom prihlásení treba počkať na spätnú odozvu od nás (je to istejšie). Prosíme, prihlasujte sa od 1. 9. 2019 do 30. 9. 2019 na adrese:

Evanjelický a. v. farský úrad

044 45 Rankovce 21,

alebo mailom:

rankovce@ecav.sk

Ubytovanie bude v budovách Gejzír a Branisko, obidve cena 19,- € so stravou na deň/osobu, 16,- s pol. stravou. (celé: 76,- / 64,-)

Poplatok prosíme zaslať dopredu – polovicu na číslo účtu MoS ECAV:

SK31 0900 0000 0001 8266 7032.

Ako variabilný symbol použite vaše PSČ (aj pre spoločnú platbu viacerých).

Peniaze neposielajte na adresu do Rankoviec, ale iba na účet.

V návratke vyznačte, ak máte nejaké špeciálne želanie, najmä diétu, či spoločné ubytovanie. V kuchyni sa nám snažia vychádzať v ústrety (bežne varia bezlepkovo, šetriacu diétu, vegetariánsku).

Odchody autobusov z Košíc (cesta trvá 45 min.):

6.05; 6.20; 11.05; 12.40 (s prestupom v Bidovciach); **14.25; 15.25; 16.45; 18.35; 20.30** (stav aktualizovaný). Autobus. stanica v Košiciach je v blízkosti železničnej na Staničnom námestí, nástupište č. 33. Vystúpite v Herlanoch na zastávke, za ňou v parku uvidíte stredisko TUKE, kde bude naše stretnutie.

Ak by prihlásený zo závažných dôvodov **nemohol prísť**, nech to oznámi aspoň deň vopred nám na tel. č. 0918/828307, alebo: rankovce@ecav.sk. Vyhneme sa tak nedorozumeniam pri organizácii. V opačnom prípade nebudeme môcť vrátiť celý poplatok (najmä za stravu).

Tešíme sa na spoločné stretnutie s vami!

Ďakujeme za Vaše modlitby.

manželia Luboslav a Monika Beňovci

Pokračovanie zo strany 14.

Józua sa naučil veriť svojmu Bohu vždy. Nielen vtedy, keď aj ostatní vo svojom náboženskom zápale nasledovali Toho, kto ich vyviedol z Egypta a otvoril im vody mora, ale nasledoval Ho aj vtedy, keď národ malomyselne a túžil po mastných hrncoch nílскеj krajiny. Navyše – veľmi rád pobýval priamo v Božej prítomnosti. 2M 33,11 svedčí, že tento „mládenec“ (už okolo 40-ročný) sa nevzdialil zo svätostánku ani vtedy, keď Mojžiš odchádzal riešiť svoje povinnosti. Táto pozhnaná samota s Bohom vošla Józua do krvi, zvykol si na ňu a stala sa jeho druhou prirodzenosťou.

Kto sa nenaučí v tichosti počúvať Boží hlas a Jeho Slovo, ten nedokáže zvládať ťažké situácie života a nevie ani poradiť druhým. Preto je aj dnes dôležité pre nás všetkých – pre Boží ľud, ale zvlášť pre vedúcich v rôznych oblastiach – aby sme mali úzke spojenie s Prostredníkom Novej zmluvy – s Pánom Ježišom Kristom. Ak budeme ochotní, keď bude treba, si aj pokoriť srdce (ako Józua, i keď pre vinu niekoho celkom iného – pozri Joz 7,6), tak aj nás celkom iste odmení Pán novými a slávnymi víťazstvami predovšetkým v duchovnej oblasti. Potom aj my porazíme svojich „Amorejčanov“ v nejakom našom Jerichu, Aji, či Gibeóne!

Luboslav Beňo

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, za Tvoju prítomnosť, v ktorej môžeme tráviť čas. Odpušť, že Ťa opúšťame v čase rozhodnutí, keď Ťa najviac potrebujeme. Pripomínaj sa nám vtedy. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh doviedol k víťazstvu.

Rozhovor: Vieme rozlíšiť Božie vedenie v našom živote?

Podporujme sa: V poznávaní Boha – rozprávajme sa a hľadajme v Biblii túto tému.

Prosme za: Teológov, aby jasne vnímali Božie vedenie a učili ho vnímať.

21.9.

Majme plán lásky pre Večnosť

Mt 25:31-40

Nová morálka?!

V súčasných médiách občas rezonuje cirkev a morálka kresťanov, zvlášť predstaviteľov kresťanstva, či cirkvi. A najsúčasnejšie sú témy zo sexuálnej oblasti: zneužívanie detí cirkevnými predstaviteľmi, homosexualita a spolunažívanie ľudí s rovnakou sexuálnou orientáciou, prerušenie tehotenstva, rozvody, manželské spolunažívanie mladých bez sobáša, len tak... Čakal by som, že náš Pán pri poslednom súde bude mať do činenia predovšetkým s tými, ktorí veselo porušujú zaužívané spôsoby najmä v sexuálnej oblasti. Ale v reči o Poslednom súde nenachádzam nič také. Snáď to v Ježišovej dobe nebolo v móde a mali iné starosti? Alebo nám náš Pán Ježiš chce povedať niečo dôležité o kresťanskom živote? O morálke a o láske?

Nevymýšľam si. Už prorok Izaiáš sa zaoberal spôsobom života a morálkou tých, ktorí si hovorili, že sú ľud Boží. Na ukážku aspoň kúsok z 58. kapitoly (v.1-7): „**Volaj z plného hrdla a neustávaj, zvýš svoj hlas ako trúba. Oznamuj môjmu ľudu jeho nepravosť a Jákovmu domu jeho hriechy. Veď dennodenne sa ma dopytujú a túžia poznať moje cesty, ako ľud, ktorý koná spravodlivo a ne-**

opúšťa Božie právo. Žiadajú odo mňa spravodlivé súdy a túžia po mojej blízkosti. „Prečo sa postíte, keď to nevidíš? Koríme sa a nevnímaš to.“ Pozrite však, v deň svojho pôstu idete za svojim potešením a prehánate tých, čo ťažko pracujú. Ved’ sa len preto postíte, aby ste sa vadili a škriepili a búšili zlostnou päsťou. Nepostíte sa ako v deň, keď chcete, aby váš hlas bolo počuť na výsostiach. Či toto je pôst, v ktorom mám záľubu, a deň, keď sa človek korí? Či treba hlavu skláňať ako trstina? Vrecovinu v popole si ustielat? Či toto možno nazvať pôstom a dňom milým Hospodinovi? Toto je pôst, ktorý sa mi páči: Uvoľňovať nespravodlivo nasadené putá, rozlámať jarmo otroctva, prepustiť utláčaných na slobodu a rozbiť každé jarmo, lámať svoj chlieb hladujúcemu, zaviesť do domu biednych tulákov. Preto, keď uvidíš nahého, zaodej ho a pred svojím príbuzným sa neskrývaj.

Akoby náš Pán nadviazal v Poslednom súde práve tam. Nie do „šteklivých“ tém dnešných dní, ktoré nám občas predsúvajú skrze novinárov mocní tohto sveta, ale do „sociálnej“ oblasti. Práve do prostredia mocných a bohatých, ktorí bohatnú na nevedomosti nevedomých jednoduchých ľudí. Do prostredia tých mocných a bohatých, ktorí sú najväčšou prekážkou spravodlivosti a pravdy, ktorí prekrúcajú právo už v zákonoch a nariadeniach, len aby mohli viacej bohatnúť a málo pamätajú na Ježišových chudobných a biednych.

Preto sa musíme nanovo naučiť čítať Bibliu a zároveň čítať v spoločenskom živote, kde tí, ktorí najmenej pamätajú na slová nášho Pána a Spasiteľa sú nazývaní „smotánkou“, a tí, ktorým je hriech zábavou hovoria o „zlatých časoch“. Náš Pán

Ježiš Kristus upriamuje našu pozornosť na to, čo hovorí Hospodin, na to, čo hovorí a chce Otec náš nebeský. A vyslovil to konkrétne a dosť podrobne v Poslednom súde: hladní, smädní, nahí, nemocní, cudzinci, väznení. Väčšinou tí, ktorí sú nám najmenej sympatickí, o ktorých hovorievame, že si za to môžu sami, že keby poriadne žili, boli by z nich slušní ľudia, ako sme my všetci ostatní. V poslednej dobe sa nás však dotklo Božie slovo o cudzincoch a naše odpovede, naše písanie v novinách a v parlamente. Len ich sem nepustiť, len ich neprijať, lebo by nás ohrozili. A Ježiš pritom tvrdí, že to ON je tým cudzincom, že to Jeho nechceme vpustiť na našu posvätnú zem, že to kvôli Nemu stavíme ploty na hraniciach, že to Jeho sa obávame. A ako sme sa len tešili, keď bol zbúraný berlínsky múr a zmizli ostnaté zátarasy na hraniciach. Aj na tých našich. Ježiš nás upozorňuje však aj na ostatné kategórie biednych, s ktorými sa On stotožňuje.

Ako by nám chcel povedať: čoho sa to bojíte? Chudoby, smrti, hladu? *A Posledného súdu sa nebojíte? A Sudcu, ktorý oddelí spravodlivých od nespravodlivých podľa svojich kritérií, nie podľa našich, ktorý vás môže poslať do zahynutia sa nebojíte? Zamyslite sa a začnite čítať stránky o živote novým pohľadom, začnite čítať evanjelium o mojej Láске pohľadom Otca nebeského, začnite čítať stránky svojho vlastného života vo svetle Duchu Svätého. Začnite čítať Bibliu tak, ako som ju čítal a dal napísať Ja sám, váš Pán a Spasiteľ svojou nevinnou krvou, nevinným umučením a smrťou.*

Posledný súd je aj o morálke, ale vo svetle lásky. Menej zdôrazňuje morálku so sexualitou a viac kladie dôraz na sociálnu oblasť, na lásku. Predkladá nám

novú oblasť morálky – sociálna morálka, ktorá sa týka najmä hladných a smädných a nahých a nemocných a cudzincov, väzňov. Isteže, 6. a 10. prikázania platia rovnako ako 4., 5., 7., 8., 9. Majme však na mysli „komplexný“ pohľad, keď hovoríme o kresťanskej morálke a pozrieme sa sami do seba, do svojich myšlienok a túžob a žiadostí.

Jozef Grexa, ev. farár v.v.

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože, že myslíš na tých, čo nemajú pred svetom hodnotu. Ďakujeme, že chceš, aby sme boli oslobodení od svojich sebeckých žiadostí tela, pre službu Tebe, ktorá je službou tým posledným. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh viedol skrze svedomie ku službe najbiednejším.

Rozhovor: Keď slúžime ľuďom z istých skupín v našej krajine, majme na pamäti, že nemusíme suplovať sociálny systém. Skôr ich treba učiť spolupracovať a dať im návyky, že získajú, keď robia niečo dobré.

Podporujme sa: V rozumnej spoločnej službe biednym.

Prosme za: Sociálne služby a nemocnice.

28.9.

Aký má plán Ježiš s Jeho telom?

Efezským 4,11-16

Ako by mala vyzeráť cirkev Pána Ježiša? Aké by mala mať vlastnosti, a čím by sa mala vyznačovať? Na tieto a podobné otázky už boli popísané stohy kníh a štúdií, mnohí z nás nejednu z nich čítali. Každá cirkev a každá denominácia si samozrejme myslí, že „ona“ je tá správna, ona má ten punc pravosti a to naj-

lepšie učenie. Mojm zámerom tu nie je polemizovať a poukazovať na jednotlivé rozdiely medzi cirkvami, ani posudzovať, kto je viac biblický alebo naopak, kto sa vo svojom učení od Písma stále viac odkláňa. Pozrime sa na tieto otázky z pohľadu Písma, nášho textu aj života prvotnej cirkvi. Aké vlastnosti a život charakterizovali prvotnú cirkev, nevestu Pána Ježiša?

Boli plní Ducha Svätého

- zotrúvali v apoštolskom učení a na modlitbách, v lámaní chleba
- prijímali pokrm s plesajúcim a radostným srdcom
- chválili Boha
- boli jednomyseľní

Boh sa prejavoval znameniam a zázrakmi

- na celom spoločenstve spočívala veľká milosť
- smelo kázali Božie slovo
- každý vedel, kde je jeho miesto (apostolovia mali kázať Božie slovo a modliť sa)

Ako reagoval okolitý svet?

Boli obľúbení u všetkého ľudu.

Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení.

Tento výpočet zo života prvotnej cirkvi (zďaleka nie je úplný) by nás mal zastaviť a viesť ku premýšľaniu a pravdepodobne aj ku pokániu. Veď si vezmeme vlastný papier a spíšme si vlastnosti, charakter a život svojho cirkevného zboru, kde žijeme. Ale nezameriavajme sa na aktivity, lebo tie môžu byť klamné, ale inšpirujme sa vyššie napísaným zoznamom z Písma. Asi nás opäť bude viesť ku pokániu. A v prvom rade by mal viesť ku pokániu našich farárov, zborových predstaviteľov a presbyterov.

Pri premýšľaní o praktickom živote nášho zboru sa zamyslime nad slovami dnešného textu. Je v našom zbore apoštol? Je pastier? Je učiteľ? Je prorok? Je Evanjelista? Alebo je takéto biblické premýšľanie priveľmi neevanjelické učenie? *Veď my máme predsa pána farára, či pani farárku. A oni sú na to študovaní. Oni vedia všetko. Áno? Presne takto to Pavol zamýšľal, keď tieto slová písal? A v prvom rade Pán Ježiš? Alebo je to u nás tak, lebo nám to vyhovuje? Ako sú ale potom naši veriaci pripravení na „dielo služby“, na „budovanie tela Kristovho?“* Prepáčte, ale nijako. Úplne sme v tomto zlyhali a miesto učeníkov „vyrábame“ cirkevníkov. Čo teda majú naše cirkevné zbory, tak ako fungujú, spoločne s „Kristovým telom“, kde má každá časť svoju dôležitú službu a funkciu, kde je pospájaná v Jednote Kristovej vzájomnou láskou a službou?

Niekoľkokrát si s modlitbou prečítajme dnešnú pasáž (obzvlášť farári)

a modlime sa, ako v duchu týchto slov budujeme telo Kristovo, či sú naše zbory len evanjelické alebo aj Božie, lebo Boh určuje pravidlá. Vďaka Bohu, že On má moc a milosť mnohé zmeniť a napraviť – ale čaká na nás.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Odpusť nám, Bože, našu vlačnosť, ktorú tak nenávidíš. Odpusť, že málo vnímame Teba ako Hlavu a seba ako úd, ktorý je touto Hlavou vedený, aby konal dobro podľa jej rozhodnutí. Prosíme oživiť nás duchovne, aby sme boli naozaj Tvojím telom. Amen*

Svedectvo: Ako som sa zmenil/a z „cirkevníka“ na „učenika“.

Rozhovor: Čo to znamená byť súčasťou Ježišovho tela?

Podporujme sa: V spoločne službe podľa Božej vôle zjavenej v Biblii.

Prosme za: Vzťahy v Cirkvi. Aby boli naozaj vedené Ježišom a oslobodené od sebeckva.

MODLITBA ZA NAČÚVANIE BOŽIEMU DUCHU

Milý nebeský Otče, tu som v Tvojej prítomnosti. Hovor ku mne, Pane. Naplň ma Tvojím Duchom a premieňaj ma. Daj mi dar počúvať a poslúchať Tvoj hlas. Pomôž byť v súlade s Tvojím Svätým Duchom, nech počujem jeho volanie. Nedaj mi pochybovať alebo sa báť. Lebo keď Pán hovorí, Jeho vôľa sa musí plniť. Pomôž mi načúvať a dôverovať Tvojmu hlasu. Uč ma celkom závisieť na Tebe. Pomôž mi seba zavrhnúť a darovať sa ako živú obeť Všemohúcemu Bohu. Všetka sláva a česť patrí Kráľovi kráľov. Milujúci Otec, prijmi moju modlitbu v mene Tvojho milovaného Syna Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.

anonym z internetu

JARMO ODPOČINUTIA

Turisti a cyklisti vedia to, čo peciváli nie. Vedia šliapať v takom tempe, že srdce oddychuje. Nohy pumpujú krv, cievy sú voľné. Aj keď príde únava na konci dňa, ten ďalší sú svieži.

Pecivál dlho leží. Tým stláča niektoré žily. Srdce musí pracovať ťažšie. A svaly ho nepodporujú. Preto sa takýto človek cíti stále unavený. Môže spať 12 hodín a neodpočínajú si. Odborníci radia: „*Denne prejdite aspoň 4 km, aby ste predišli depresii.*“

Nepripomína vám to slová Pána Ježiša? Slová o odpočinku pod jarmom – vecou, ktorá symbolizuje prácu. Kto chcel, aby voly pracovali, dal im ho na šiju.

Matúš 11,28-30: ***Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie! Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci,***

a nájdete si odpočinutie duše; lebo moje jarmo je lahodné a moje bremeno ľahké!

Áno, Kristovo jarmo je odpočívajúcim. Dodáva novú silu. Raz mi hlavou vírili myšlienky: „*Ráno skoro do práce, len sa vrátim, musím sa starať o deti a k tomu aj služba Bohu.*“

Po chvíli ma osvietilo: „*Ale pri službe Bohu silu získavam!*“

Preto sa nebojte prijať jarmo – slúžiť s Kristom Bohu. Opakujem: „*S Kristom*“ a „*Bohu*“. Keď človek **slúži bez Ježiša, zničí sa. Keď neslúži Bohu, ale nejakým predpisom a zvykom**, ktoré vymysleli ľudia, tiež to nedopadne dobre.

Prajem všetkým, aby mali poznanie Krista – nielen vedomosť, ale aj vzťah. Aby zažili jarmo Jeho odpočívajúť a nakoniec dobrú Večnosť.

Peter Dubec

Každodenný život kresťana podľa Luthera? Topenie hriešneho ja...

Topili ste už niekoho? Ja nie. A nechcem o tom ani rozmýšľať. Hrozná predstava. Človek sa strašne bráni, metá sebou, keď ho tlačia pod hladinu...

Tak sa bráni aj naše hriešne Ja, keď chceme nasledovať Ježiša v rámci Lutherovho učenia. Viem, že niektorí ľudia sa veľmi chvália Lutherovým menom, no

v skutočnosti prídu len dvakrát za rok do kostola a myslia si, že sú v pohode: „*Veď väčšina to robí takto.*“

Ale väčšina ide po širokej ceste do zahynutia. Dejepisci Cirkvi tvrdia, že stačí 60 rokov a ľudia prevrátia Božie jednanie naruby. Pravda, česť výnimkám! Boh si vždy nájde Svojich Nóachov, ktorí sa

držia Jeho slova vyše 120 rokov napriek výsmechu a protivenstvám. Boh si nájde Svojich Eliášov, čo razia cestu Jeho slovu; alebo tisíce prorokov ukrytých v jaskyni pred útlakom.

Na nás je však, či budeme dvojtvární – hlásiť sa k Lutherovi a nechávať žiadosti starého Adama vládnuť. Alebo bude-

me topiť „vonkajšieho človeka“, ktorý má v údoch hriech.

Samozrejme, vlastnou silou sa to nedá, lebo sami sa nespasíme a to hriešne nás premôže. Musíme s pokorou prijať pomoc Božiu a radovať sa z Jeho víťazstva.

Peter Dubec

Bambus

Bola raz jedna nádherná záhrada, ktorá ležala na západe krajiny uprostred veľkého kráľovstva. V čase dennej horúčavy sem prichádzal na prechádzku pán tej záhrady.

Ušľachtilý bambusovník bol pre neho najkrajší a najmilší spomedzi všetkých stromov, rastlín a kríkov, ktoré v záhrade mal. Bambus rástol z roka na rok a bol čoraz pôvabnejší. Vedel, že pán ho má rád a že má z neho radosť. Jedného dňa však prišiel k svojmu milovanému stromu veľmi zamyslený. Bambus sklonil v hlbokéj úcte svoju mohutnú hlavu až k zemi. Pán mu hovorí: „Milý bambus, potrebujem ťa.“ Zdalo sa, že prišiel deň, pre ktorý bol bambus stvorený. Bambus ticho odvetil: „Pane som pripravený. Použi si ma, ako len chceš.“

„Bambus“, hlas pána znel veľmi vážne, „aby som ťa mohol použiť, musím ti odrezať vrcholec!“

„Zrezať vrcholec? Mne – ktorého si Ty, Pane, urobil najkrajším vo svojej záhrade? To nie, prosím, Ťa nie! Použi ma pre svoju radosť, ale prosím Ťa, Pane, nezrež ma!“

„Môj milovaný bambus“, hlas pána bol ešte vážnejší, „ak ťa nezrežem, nebudem ťa môcť použiť.“

V záhrade nastalo úplne ticho. Vietor zadržal dych. Bambus pomaly sklonil svoju nádhernú hlavu a zašepkal: „Pane, ak ma nemôžeš použiť, urob so mnou, ako Ty chceš a zrež ma.“

„Môj milovaný bambus, ale musím ti zrezať aj konáre a listy.“

„Ach Pane, toho ma chráň! Znič moju krásu – ale, prosím, ponechaj mi moje listy a konáre!“

„Ak ti ich nezrežem, nebudem ťa môcť použiť.“ Slnko si ukrylo tvár. Motýľ vystrašene odletel. A bambus, trasúc sa v očakávaní blížiaceho sa konca, celkom ticho povedal: „Pane, zrež ich!“

„Môj bambus, musím ti urobiť ešte viac. Musím ťa prerezať po dĺžke a vybrať ti srdce. Ak to neurobím, nebudem ťa môcť použiť.“

Tu sa bambus sklonil až k zemi. „Pane, rež a vyberaj.“

Vtedy pán záhrady bambus zrezal. Osekal mu konáre a všetky listy, rozštiepil ho na dve časti a vyrezal mu srdce. Potom ho zaniesol k prameňu, z ktorého uprostred suchých polí prýštila čerstvá voda. Tam svoj milovaný bambus opatrne zložil na zem. Jeden koniec zofatého kmeňa spojil s prameňom, druhý koniec

zaviedol do poľa k vyschnutému jarčeku. Prameň zaspieval pozdravnú pieseň vody a cez rozštiepené telo bambusu vyrazila čistá iskrivá vodička a tiekla na suché polia, ktoré už na ňu túžobne čakali. A bola zasadená ryža. A dni plynuli, vzišla sejba, ktorá rástla až do žatvy.

Tak sa kedysi nádherný bambus stal v celej svojej zlomenosti a pokore veľkým požehnaním. Keď bol ešte veľký a pekný, rástol len pre seba a tešil sa z vlastnej krásy, ale vo svojej zlomenosti sa stal kanálom, ktorý Pán použil na to, aby mohol Svoje kráľovstvo zúrodniť.

Dell Britt (z nemčiny preložil ml)

Vzor a súcit

Matúš 9,35-38

Pri turbulencii diania v našej cirkvi vyvstáva mnoho otázok. Jedna z nich znie, či nám ide o cirkev, aby bola, ako si ju predstavujem, ako mám ja zažitú a naučenú, **alebo nám ide v prvom rade o Boha, aj keby som mal obetovať niečo zo svojho pohodlia a predstáv?** Pritom nenegujem a neznižujem význam cirkvi – veď to je Boží nápad a tie sú vždy len a len dobré.

Stále sa do určitej miery dotýkame „novoročných“ predsavzatí s myšlienkou a modlitbou: „*Pane, aká je Tvoja vôľa a Tvoja cesta pre môj život v tomto roku? Kde ma chceš mať a čo chceš cezo mňa robiť?*“ Stojíme o to vedieť to? No, mali by sme, bolo by nešťastné až tragické minúť tú najlepšiu cestu.

Skúsme dnes hľadať odpovede a inšpiráciu v tom, ako to riešil sám Pán Ježiš. Môžeme vidieť, že On nebol len teoretik, naopak, všetko čo On od nás chce, to nám najprv ukázal v praxi:

Ježiš chodil po všetkých okolitých mestách a dedinách. Učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každý neuh.

Prvá vec, čo Pán Ježiš robil: išiel za ľuďmi tam, kde žili. Chodil z miesta na miesto a vyhľadával ľudí tam, kde sú doma – vo všetkých mestách a dedinách. **Nečakal, kým k Nemu prídu, ale On ide k nim a hľadá ich.** To je aj našou povinnosťou – a zďaleka nie len kňazov. My sme nastavení veľmi zle: **čakáme, že ľudia prídu „do kostola“.** Niekedy tento výrok používame ako čarovnú formulkú alebo ako ospravedlnenie pred ľuďmi.

Učil v ich synagógach. Synagógy neboli len niečo ako kostoly či bohoslužobné miesta, **boli to zároveň aj školy.** A Pán Ježiš tam neraz vyučoval. Vedel, že ľudia potrebujú vzdelanie. **Nevzdelaný ľud sa ľahko manipuluje a ľahko klame. Potrebujeme pravú múdrosť, máme dnes Božie Slovo, ktoré sme povinní čítať a študovať ak chceme vedieť, aká je Božia vôľa pre náš život, ako reagovať v životných situáciách, ako sa uisťovať, že Boh je vždy absolútne verný a nikdy nás neopustí, že má náš život pevne v milujúcich rukách.**

„*Hlásal evanjelium o kráľovstve*“. Je to niečo rozhodujúce a kľúčové, čo sme povolani robiť všetci: prinášať ľuďom kráľovstvo Božie v Pánovi Ježišovi Kristovi, hovoriť o odpustení, o tom že Boh sa s nami zmieril v Ježišovi Kristovi, že sme dostali milosť z Božej lásky z Božieho súcitu a pozývať ľudí. Opäť: nie primárne do kostola – to by mohlo byť kontraproduktívne – musím ich pozývať k Pánovi Ježišovi Kristovi.

Uzdravoval každú chorobu a každý neduh. Tam, kde Pán Ježiš prichádza, kde Mu dovoľia prísť, **padajú okovy hriechu, sú zlomené putá mamony, hradby choroby, dokonca aj putá smrti, mizne depresia, úzkosť, strach.** Ako vtedy, tak to robí Pán Ježiš aj dnes a máš to právo a možnosť byť toho súčasťou.

Pri pohľade na zástupy mu ich prišlo ľúto, lebo boli zbedačení a sklesnutí ako ovce bez pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: Žatva je síce veľká, ale robotníkov málo. Proste preto Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu.

Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi. Vidíme tu Boží princíp: „*lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho syna.*“ Nemiloval tento svet s obdivom, ale miloval s nekonečným súcitom. Lebo vedel, že padlé ľudské povolenie si samo nedokáže pomôcť, že ho ničí rakovina hriechu, že ľudia sú schopní sa pozabíjať, skôr nenávidia, závidia, ničia ako milujú, žehnajú a budujú. Videl, že ľud ničí závisť, pýcha a túžba po moci, zábava.

Keď sa pozrel na zástupy, videl: „*že boli zmorené a bezmocné ako ovce, ktoré nemajú pastiera.*“ On videl, že bez pomoci títo ľudia idú do zatratenia, skončia v pekle, v nekonečnom utrpení, bolesti: **Jeho srdce naplnil hlboký súcít.**

Čo vnímame my, keď sa pozrieme na ľudí okolo seba? Vidíme špinavého bezdomovca, nenávistnú susedu, kamaráta, čo sa stále opíja, šéfa, ktorý je nespravodlivý a nefér, hroznú nemorálnu mládež... nevychované deti, pokryteckých kresťanov... čo vidíme? Čo chceme vidieť?

Máme odvahu a vieru sa modliť, aby nám Boh dal vieru vidieť ľudí Jeho očami a z Jeho uhla pohľadu? Pozrime sa dnes okolo seba Božími očami! Čo vidíme? **Ľudí v otroctve vecí, v otroctve sociálnych sietí, v otroctve dlhov a peňazí, v otroctve svojho ega, v otroctve svojich vlastných žiadostí – ako zvieratá. Bez šance sa z toho dostať vlastnou silou.** Ako „*ovce bez pastiera*“: Pohne nám to srdce? Naplní nás súcít, alebo samospravodlivosť? Toto poznanie odhaľuje naše srdce – aké vlastne je.

Vtedy povedal svojim učeníkom: Žatva je síce veľká, ale robotníkov málo. Proste preto Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu.

Žatva je obrovská, len ju musíme vidieť. Ovce bez pastiera skončia tragicky. Môžem aj ja vyznať: „*Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku - nič mi nechýba. Na pastvách zelených ma pasie a k vodám osviežujúcim ma privádza. Dušu mi občerstvuje, po spravodlivých cestách vodí ma pre svoje meno. Keby som kráčal hoci temným údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou; Tvoj prút a Tvoja palica ma potešujú. Stôl mi prestieraš pred mojimi protivníkmi, hlavu mi pomazávaš olejom, je preplnený kalich môj. Len dobrota a milosť bude ma sprevádzať po všetky dni môjho života a bývať budem v dome Hospodinovom dlhé časy*“ (Ž 23).

Máme vieru a odvahu povedať: **som tu ja pošli mňa**. Máme odvahu sa modliť v zmysle: „**Proste Pána žatvy**.“

Čo teda vlastne Pán v tej dobe videl? **Videl duchovné prebudenie Izraela? Videl prebudenie v synagógach? Navracali sa kňazi, farizeji a zákonníci k Bohu?** V evanjeliách nájdeme len veľmi málo z duchovnej obnovy, skôr nám tieto texty ukazujú opak. A predsa v tejto dobe Ježiš vyhlasuje, že „**polia sú zrelé na žatvu**.“

Myslíš si, že sú tieto slová Pána Ježiša aktuálne aj v dnešnej dobe? Robia národy pokánie? Dochádza v spoločnosti k nejakej zmene? Je v našej generácii počuť volanie po svätosti? Až na veľmi málo výnimiek sa to nedeje.

Uprostred všetkých týchto otrasov a neistoty a zmätku hovorí Pán Svojmu ľudu: „**ľudia sú pripravení počuť. Teraz je čas uveriť a žať**.“ **Pán Ježiš je Pánom žatvy a poikia! On hovorí, že je pripravená, musíme Mu veriť**. Nezáleží na tom, aká skazená je táto generácia, alebo aký silný vyzerá satan, ako sa všade rozmáha zlo, násilie, či ako sa prevracajú Božie hodnoty. Náš Pán ti hovorí: „**pozdvihnite oči k žatve**“ a **chodte!**

Stanislav Kocka

Radujme sa

Filipským 4,4: **Radujte sa v Pánovi vždy! Opakujem: radujte sa!**

Práve keď píšem tieto riadky, zaznela mi pieseň z počítača: „*Tak raduj sa v Ňom, stále oslavuj Ho*.“

Po vojne hovorili niektorí kresťania: „*My že sa máme radovať v Pánovi? Kdeže! V Amerike sa môžu. Im je dobre, nemajú všetko rozbombardované!*“

Dnes však vieme, že aj do Európy prišiel blahobyt. Určite aj Božím pričinením. Keby nedával dážď a slnečný svit, umreli by sme od hladu. Preto nemusíme reptáť – zničí nám to dušu, aj vzťahy. Vzťahy s Bohom a ľuďmi. Aj uprostred problémov sa môžeme radovať, že Boh môže priniesť niečo lepšie a nakoniec aj priniesie to najlepšie zo všetkého.

Radujme sa aj z toho, čo Boh dobré vykonal, hoci to nevieme pozorovať. Povieme: „*Je to zlé!*“ – ale nevieme, že bez Božej pomoci by to bolo omnoho horšie. Pozerajme na svet očami viery a ďakujme, že Boh stále pomáha.

A zo všetkého najviac sa radujme z Kristovho kríža, kde umrel hriech. To najhoršie nie je rozbombardovaná krajina, dokonca ani smrť hladom. Najhoršie je skončiť v pekle kvôli hriechu. Pán Ježiš však priniesol zmierenie. Je to dar, za ktorý by sme mali od radosti skákať a chváliť Pána, keby sme mu rozumeli celým srdcom!

Peter Dubec

JOHANN CHRISTOPH BLUMHARDT

Za farárom prišiel jeden nepoctivý a nemorálny človek a spýtal sa: „Pán farár, je možné, aby mi bolo odpustené a aby som bol spasený? Celý týždeň nespím a ak sa môjmu srdcu neulávi, zabije ma to.“ Blumhardt mu zdôraznil Ježiša ako Spasiteľa najhorších hriešnikov; no až keď ho ako veľvyslanec Krista (luteránskym spôsobom) vážne uistil o Božej milosti, vtedy tomu mužovi do duše vniklo svetlo. Od radosti chodil od domu k domu a každému to rozprával, naliehajúc na nich, aby šli na faru, niektorých dokonca nasilu ťahal k farárovi.

Keď v roku 1838 tridsaťtriročný farár Johann Christoph Blumhardt prišiel do Mottlingenu, netušil, že jeho prítomnosť dedinu preslávi. Bola najchudobnejšia v oblasti a na farnosti ležala duchovná ľahostajnosť. Jeho predchodca, Dr. Barth si sťažoval, že ľudia sú presýtení kázania a väčšina ich v kostole spí. Mnohí trpeli chorobami a verili rôznym poverám. Opovrhovali Blumhardtovou jednoduchou dôverou Ježišovi, ale on odvážne kázal: **„Čítajte pokánie, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské.“**

Zlomovým bodom v živote mladého farára bol zápas s mocnosťami zla, ktoré trápili dve sestry. Božím zásahom boli vyslobodené a celá dedina počula úžasnú správu: „Ježiš je víťaz“. Ľudia sa „prebudili“ ku pokániu, vyznávali svoju vlačnosť a hriechy, aj malé deti sa samé spolu modlili. Mnohí zažili uvoľnenie od fyzických a psychických problémov a farmári sa dokonca modlili za svoj dobytok. Veľa prípadov uzdravenia potvrdili lekári, vyličení písali listy, alebo sa vracali do kúpeľov Boll, kde Blumhardt s rodinou býval a modlil sa za nich. Uznával jedinú

nástroje: „rýdze zbrane modlitby a Božieho slova“. Všetkých viedol k osobnému vzťahu s Ježišom Kristom a hovoril: „*Mojím liekom je jednoducho modlitba.*“

Raz na veľkonočnú slávnosť prišiel mladý muž, trpiaci na tuberkulózu, s detinskou dôverou, že počas sviatkov bude uzdravený. Lekári mu povedali, že zomrie, avšak jeho prepadnutý hlas zvláštne kontrastoval s veselou a živou povahou. V nedeľu pred kázňou zabával priateľov, po kázni stíchol a bol ako vymenený. Slovo života mu preniklo srdce ako šíp. „*Musím sa zmeniť, musím sa stretnúť s farárom.*“ Zrejme zabudol na svoju chorobu a psychicky na dne prišiel k Blumhardtovi domov. Ten večer sa však vrátil domov šťastný a spokojný ako anjel. Po duchovnej obnove prišlo telesné uzdravenie; opäť nastúpil do zamestnania, ktorého sa na radu lekárov vzdal.

Blumhardt vravel, že kto popiera realitu zlého, nemôže oceniť úlohu Spasiteľa. Kto nevidí nepriateľove nástrahy a lsti, iba bije do vetra a diabol pred ním nemá strach. Tým, ktorých viedol k nasledovaniu Krista, a aj tým najpokročilejším na tejto ceste odporúčal každodenné pokánie z previnení. Nazýval to „najlepšou domácou medicínou“. Nikoho však neodrádzal od užívania liekov. *Naše modlitby sa často musia zmeniť na trpezlivé očakávanie, nikdy však nesmú byť bez nádeje. Pán má svoj vlastný čas. On vie, čo sa musí stať ako prvé. Vždy pomáha tak, aby dokázal, že to urobil On sám.*

Životopis tohto evanjelického farára Blumhardta sa ViViT chystá vydať v rámci edície Boží služobníci teraz na jeseň.

Anna Gajdošová

MODLITBA ZA ADAMKA

Kto je Adamko?

Adamko Vyčítal je osemročný chlapec, ktorého život sa po obvyčajnej operácii mandlí zmenil na život v kóme. Po operácii, ešte stále v nemocnici, začal masívne krváčať z pooperačnej rany. Bola noc a v krajskej nemocnici sa v kritických minútach nenašiel žiadny lekár, ktorý by Adamkovi v jeho zápase o nadýchnutie, o život, pomohol. Privolaná záchranka Adamka štyridsaťpäť minút oživuje a preváža do inej nemocnice. Adamka vo vážnom stave niekoľkokrát operujú. Avšak výsledky následných vyšetrení sú správou plnou žiaľu a bolesti: Adamko má poškodený takmer celý mozog.

„Isteže preto sa unívame a zápasíme, lebo máme nádej v živom Bohu, ktorý je Spasiteľom všetkých ľudí, najmä veriacich“ (Prvý list Timoteovi 4,10).

Namáhame sa a zápasíme. Dneska za Adamka, v slzách a na kolenách, prosiac o jeho záchranu, prosiac o pomoc pre neho i jeho rodinu.

Prečo sa namáhame a zápasíme – modlíme a prosíme? Pretože máme nádej v ŽIVOM Bohu, ktorý je Záchrancom všetkých ľudí – všetkých, ktorí sa k Nemu obrátia s pokorou a úprimnou túžbou Ho nájsť a zažiť vo svojom vlastnom živote. Veríme, že Božia túžba je zachrániť

každého, kto o Jeho záchranu stojí, a že Božia záchrana je mnohoraká. Na prvom mieste je to záchrana človeka pred večnou smrťou, pred večným zahynutím – darovanie večného života. Veríme však, že môžeme zakúsiť i mnoho iných druhov Božej záchrany, a to aj telesné uzdravenie rovnajúce sa v našich očiach zázraku.

Veď koho prosíme? Prosíme ŽIVÉHO Boha. Prosíme Toho, ktorý žije a ktorý ľudí, svoje stvorenie, miluje nekonečnou láskou. Prosíme Toho, ktorý o všetkom vie a ktorý z každej – i z tej pre nás najboľavejšej situácie môže urobiť dobro.

Prosíme, lebo veríme, že Pán Boh na úprimné modlitby a vážne mienené pokorné a oddané postoje našich srdc odpovedá.

A tak všetci, ktorí takto veríte, pridajte sa, prosím, k našej modlitbe za Adamka:

Pane, prosíme za Adamka, malého chlapca, ktorý potrebuje Tvoje uzdravenie. Nieкто iný urobil chybu a Adamko z minúty na minútu prišiel o zdravie, prišiel o to, môcť normálne žiť. Celej rodine sa život od základu zmenil. Zmenil na bezmoc, na slzy, na jedinú túžbu a prosbu: aby sa Adamko z kómy prebudil a uzdravil.

Pane, z celého srdca Ti ďakujeme za lekárov, ktorí Adamka zachránili tak, ako to v tej chvíli bolo možné. A veríme, že keď sa podarilo zachrániť Adamkovo srdce, že keď stále bije, že keď si Ty sám chcel, aby Adamko ďalej žil a nezomrel, že môžeš, Pane, uzdraviť i Adamkov mozog. Ty poznáš každú jednu bunku, pretože si jej Stvoriteľom. Ty môžeš obnoviť Adamkov mozog, obnoviť Adamkovo vedomie a myseľ a všetky funkcie, ktoré v našom tele mozog má. A my Ťa o to, Pane, z celého srdca prosíme! Prosíme, nech všetci, nech celý národ vidí Adamkovo uzdravenie, nech všetci vidia Tvoju moc a pomoc.

Pane, možno sú ešte niekde na svete lekári, ktorí majú múdrosť od Teba a vedeli by Adamkovi pomôcť, ukáž nám na nich a prived' Adamka k nim. Prosíme, ukáž nám cestu k pomoci pre Adamka, k jeho uzdraveniu.

Pane, prosíme aj za Adamkových rodičov, za otecka Jana a mamičku Ilonu, a za Adamkovho bračeka Jeníka, ktorí potrebujú osušiť slzy, ktorí potrebujú novú

nádej, ktorí potrebujú nové sily. Starostlivosť o Adamka v jeho stave je pre nich, a to obzvlášť pre Adamkovu mamičku, nesmierne vyčerpávajúca. Adamko potrebuje zvláštnu opateru každý deň dvadsaťštyri hodín. Sily psychické i fyzické časom rapídne ubúdajú. Pane, prosíme, Ty sám posilni! Prosíme za mladšieho bračeka Jeníka, ktorému táto situácia vzala možnosť radovať sa so svojim milovaným bračekom, prežívať spoločné detstvo. Im obom sa stala nesmierna krivda – im obom bol ukradnutý ich detský svet!

A prosíme ešte viac: Prosíme za Adamkových rodičov a bračeka, ktorí zo všetkého najviac túžia vidieť Adamka zase zdravého, ktorí túžia, aby sa prebudil, ktorí túžia opäť počuť jeho hlas a smiech, ktorí túžia po tom, aby mohol a dokázal vstať z postele, aby sa vrátil do života. Prosíme za nich a za ich túžbu vidieť Adamka zdravého – uzdraveného Tvojou mocou a láskou. Za ich túžbu vidieť Adamka zase šťastného a plného života.

Pane, u Teba je všetko možné. U Teba je moc i milosť. Preto Ťa prosíme, preto k Tebe voláme, pokorne i naliehavo, pretože i v nás je láska k Adamkovi a jeho trápenie je i naším trápením.

Pane, prosíme, uzdrav Adamka.

Amen

Rodine možno pomôcť i finančne
na čísle účtu: 2001343629/2010;
IBAN: CZ022010000002001343629.

So súhlasom rodiny.
-mmk-

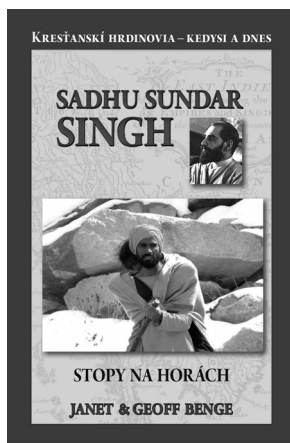
STOPY NA HORÁCH SADHU SUNDAR SINGH (1889 – 1929)

Narodil sa v Indii v rodine hrdých Sikhov. Napriek jeho pôvodu ho rodičia dali do kresťanskej školy. Od detstva hľadal cestu k Bohu a keď našiel pravdu v Ježišovi Kristovi, s veľkým rizikom Mu zasvätil svoj život.

Trápilo ho, že kresťania v Indii napodobňujú Angličanov. Nosili západné oblečenie, spievali anglické piesne a mysleli si, že je to viac kresťanské. On túžil po tom, aby Indovia nežili „dovezené“ kresťanstvo, ale svoje vlastné, odrážajúce ich dedičstvo.

Raz vo vlaku videl, ako brahmanský kňaz, trpiaci úpalom, odmietol piť vodu z cudzieho pohára. Spolucestujúci mu vodu preliadol do jeho vlastného mosadzového hrnčeka a kňaz ju dychtivo všetku vypil. Sundar došiel k záveru, že **kresťanstvo je ako voda v pohári a treba ju podať ľuďom takým spôsobom, akým by ju mohli prijať.** Preto sa vo veku 16 rokov stal kresťanským *sadhuom* – svätým mužom – nosil šafranový plášť a turban, ktoré boli znakom svätcov. Takto vyzýval Indov, aby prijali Ježiša ako skutočnú Pravdu. Zažíval často aj veľmi ťažké prenasledovanie, ale podobne ako apoštol Pavol, znovu odpúšťal svojim prenasledovateľom a pokračoval v službe Božím Slovom.

Stretol aj rôznych hinduistických sadhuov, ktorí „robili pokánie“ rôznym sebatrýznením – ležaním na klincoch, sedením pri ohni v horúčave, modlitbou v jaskyniach s vlasmi priviazanými o strop. *Aké je kruté myslieť si, že sa musíme týrať, aby sme našli skutočný pokoj. Ak nedosiahneme svoj cieľ v tomto živote,*

prečo by mala byť ďalšia šanca v inom živote či tisícoch ďalších? rozmyšľal o prázdnych sľuboch hinduizmu. Naboso a len s Bibliou a prikrývkou chodil po celej Indii, ba aj cez Himaláje do Tibetu a hlásal evanjelium sikhom, hinduistom, budhistom i zlodejom. Hovorieval: „Je lepšie rýchle horieť a roztopiť mnoho duší, než horieť pomaly a žiadnu neroztopiť.“ Jeho slová sa potvrdili a mnohí vďaka jeho službe spozna-

li Krista.

Keď o ňom vyšla prvá kniha, pozývali ho na stále väčšie podujatia do mnohých krajín sveta. Pre jeho obetavý spôsob služby a zrozumiteľné kázne priťahoval obrovské množstvo účastníkov v rôznych mestách Európy aj Ameriky. Po čase sa ale zase viac venoval službe v Indii a Nepále.

Jeho prvý slovenský životopis vyšiel už roku 1925 v misijnej knižnici Tranoscia, autorom bol Ján Beblavý.

Dnes ľudia hľadajú rôzne cesty k Bohu, niekto obľubuje východné praktiky ako doplnok k nedelnému kresťanstvu. Príbeh Sundara ma poučil, že sa nestačí len obetovať pre dobré veci, ale mám plniť Bohom dané poslanie. Podávam dobrú správu o Ježišovi tak, aby ju mohli ostatní prijať? Takmer neuveriteľný príbeh apoštola Pavla Indie nech je pre nás výzvou k svedeckému životu!

A.Gajdošová

Kniha *Sadhu Sundar Singh*
– *Stopy na horách* vyšla
vo vydavateľstve ViViT a stojí 3€.

ODKAZY VEDENIA MoS

- 1 Srdečne pozývame na **Biblicko-rekreačný týždeň**, ktorý pripravujeme v termíne **7. – 11. októbra 2019 v Herľanoch**. Prosíme za jeho požehnanie. Tešíme sa na stretnutie! Pozvánka s programom je uprostred čísla.
- 2 **Pozývame vás na víkendové stretnutie pri modlitbe**
Program – jednoduchý: Navzájom si slúžiť modlitbami. A slúžiť nimi aj svetu.
Popritom môžeme zaspievať Bohu, prejsť sa po hore a obdivovať Jeho stvorenie, rozprávať sa a slúžiť si rôznym spôsobom.
Zažívať ovzdušie rodiny Božích detí.
Ubytovanie – v rodinnom dvojdomo na Krahuliach. Kapacita vyše 10 ľudí.
Cena – nízka.
Prosím, napíšte v prípade záujmu na mail pedu777@gmail.com a dohodneme sa na termínoch.
Peter Dubec
- 3 **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, hláste už Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS.
- 4 **Príspevky** (vo výške 7,- € na člena a 4,- € na nečlena/sympatizanta/odberateľa MoSta) treba posielat' na náš účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava
- 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032 (0182667032/0900). V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.
- 5 Prosme za **mládežnícky misijný Festival SEMfest 2019**, ktorý sa uskutoční 4. – 7. 7. v Lenke pri Tornali na tému „Prameň“.
- 6 Prosme už teraz aj za **nasledujúcu konferenciu MoS 2020** – za miesto, tému, prednášateľov a hlavne za Božiu atmosféru a plnosť Ducha Svätého.
- 7 **Prosme Pána Cirkvi aj za mnohé letné kresťanské akcie** – aby ich Pán pomohol nielen dobre pripraviť, ale hlavne aby aj cez ne daroval mnohým večný život a duchovný rast:
 - tábory pre deti a mládež: celoslovenské – SEMFest (Lenka pri Tornali – 4. – 7. 7.), CampFest (Kráľová Lehota – 1. – 4. 8.); ale aj za mnohé seniorátne a zborové;
 - dištriktuálne podujatia: Branč – spomienkové služby Božie (Podbranč – 5. 7.), Dištriktuálny deň VD (Poprad – 14. 7.), Misijné dni VD (Lubovnianske kúpele – 29. 8. – 1. 9.)
 - a mnohé iné

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M. Lipták; ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk
Grafická úprava: Jana Nemcová; **Tlač a spracovanie:** Alfaprint, Martin